

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 1T/115/2005
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8805010181
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Havírová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2018:8805010181.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrei Havírovej a prísediacich C. W. a W. K., v trestnej veci odsúdeného B. B. pre trestný čin vydierania podľa § 235 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona účinného do 31.12.2005, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 21. marca 2018, t a k t o

rozhodol:

Obžalovaný:

B. B., nar. XX.XX.XXXX vo M. N. C., trvale bytom Vranov nad Topľou, B. X. V. XX/XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica - Kráľová,

sa uznáva za vinného z trestného činu vydierania podľa § 235 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona účinného do 31.12.2005, v ktorom rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou, č. k. 1T/115/2005-80, zo dňa 14.12.2005, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, č. k. 3To/8/2006-94, zo dňa 01.06.2006, právoplatného dňa 01.06.2006, zostal u odsúdeného nedotknutý

a odsudzuje ho:

Podľa § 235 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005, v nadväznosti na § 35 ods. 3 Trestného zákona účinného do 31.12.2005, v nadväznosti na § 35 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005, na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) rokov a 3 (troch) mesiacov. Podľa 39a ods. 2 písm. b) Trestného zákona účinného do 31.12.2005 ho pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do II. nápravnových skupiny.

Podľa § 35 ods. 3 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 r u š í výrok o treste, o ktorom bolo rozhodnuté trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 1T/79/2004, zo dňa 06.05.2004, doručeným obžalovanému dňa 16.08.2004, ktorým bol obžalovanému podľa § 202 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov nepodmienečne, ako aj všetky obsahovo nadväzujúce výroky, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

odôvodnenie:

Okresný súd Vranov nad Topľou rozsudkom zo dňa 14.12.2005, č. k. 1T/115/2005-80, uznal za vinného obžalovaného B. B. z trestného činu vydierania podľa § 235 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona účinného do 31.12.2005, za čo mu bol uvedeným súdom uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov nepodmienečne, so zaradením pre výkon trestu do II. nápravnovýchovnej skupiny v zmysle ustanovenia § 39a ods. 2 písm. b) Trestného zákona účinného do 31.12.2005. Zároveň bol týmto rozhodnutím zrušený výrok o treste v trestnom rozkaze tunajšieho súdu sp. zn. 1T/79/2004, doručený obžalovanému dňa 16.08.2004, na základe ktorého bol tomuto obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, pre výkon ktorého bol podľa § 39a ods. 2 písm. b) Trestného zákona účinného do 31.12.2005 zaradený do II. nápravnovýchovnej skupiny. Zároveň mu týmto rozhodnutím, v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 v rozsahu § 2 ods. 1 zákona č. 448/2002 Zb. o ochrannom dohľade, bol uložený aj ochranný dohľad a to v trvaní jedného roka podľa § 3 ods. 1 tohto citovaného zákona. Na podklade odvolania ako odsúdeného, tak aj prokurátora, voči uvedenému rozhodnutiu, Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 3To/8/2006-94, zo dňa 01.06.2006, rozhodol tak, že zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a vo výroku o ochrannom dohľade a sám odsúdenému B. B. uložil súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov a 4 mesiacov, pričom na výkon tohto trestu ho zaradil do II. nápravnovýchovnej skupiny. Zároveň týmto rozsudkom zrušil aj výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 1T/79/2004, vo vzťahu k tomuto odsúdenému, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov. Zároveň bolo rozhodnutím tohto odvolacieho súdu zamietnuté odvolanie obžalovaného B. B. voči prvostupňovému rozsudku.

Uznesením Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 04.10.2017, č. k. 13Nt/6/2017-40, na podklade žiadosti odsúdeného na povolenie obnovy konania z dôvodu straty účinnosti ustanovenia 35 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005, na základe nálezů Ústavného súdu SR zo dňa 28.11.2012, sp. zn. PL ÚS 106/2011, ako aj nálezů Ústavného súdu SR zo dňa 03.09.2015, sp. zn. ÚS 46/20015, bola povolená obnova konania vedená na tomto súde pod sp. zn. 1T/115/2005 a zároveň bol týmto uznesením zrušený výrok o treste uložený odsúdenému B. rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 1T/115/2005-80, zo dňa 14.12.2005, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, č. k. 3To/8/2006-94, zo dňa 01.06.2006. Takisto boli týmto rozhodnutím zrušené všetky ďalšie rozhodnutia obsahovo nadväzujúce na zrušený výrok o treste, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 04.10.2017 a neobsahovalo odôvodnenie, keďže všetky oprávnené osoby sa priamo na verejnom zasadnutí vzdali práva na podanie sťažnosti.

Na hlavnom pojednávaní, po povolení obnovy konania vo výroku o treste, súd vykonal dokazovania len ohľadom výroku o treste a to výsluchom odsúdeného B., prečítaním listinných dôkazov a to podstatného obsahu spisu Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 1T/115/2005, rozsudku prvostupňového, ako aj druhostupňového súdu z tohto spisu; pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 13Nt/6/2017 a pripojeného spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 0T/96/2015; uznesenia Okresného súdu Prešov sp. zn. 41PP/8/2010, zo dňa 18.03.2010, o podmienčnom prepustení odsúdeného z výkonu tohto trestu odňatia slobody, ako aj iných trestov odňatia slobody, v spojení s opravným uznesením; uznesenia toho istého súdu č. k. 41PP/8/2010-55, zo dňa 19.09.2014, o neosvedčení sa odsúdeného počas plynutia skúšobnej doby podmienčného prepustenia z výkonu tohto trestu odňatia slobody, ako aj iných trestov odňatia slobody; rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 5T/142/2015-471, zo dňa 14.11.2016, ako aj rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 4To/10/2017-563, zo dňa 11.05.2017.

Odsúdený B. B. uviedol na hlavnom pojednávaní, že spáchanie posudzovaného skutku s odstupom času ľutuje, že tento nemal vopred pripravený, že poškodený pri tomto jeho protiprávnom konaní neutrpel žiadnu finančnú ujmu a tomuto sa aj ospravedlnil. Vyjadril sa, že vzhľadom na povahu skutku a jeho okolností, považuje uložený mu trest za neprimerane vysoký, keďže išlo o jeho prvý zločin a pri ďalšom rozhodovaní o treste v tomto konaní, podľa jeho názoru, nemožno prihliadať na nasledujúce skutky. V trestnej veci vedenej na Okresnom súde Prešov (správne na Krajskom súde v Prešove) pod sp. zn. 4To/10/2017 má záujem podať návrh na obnovu konania a to z dôvodu nových skutočností, existencie dvoch ďalších svedkov. V predmetnej trestnej veci bol vo výkone trestu síce od 20.02.2007, ale bol mu zarátaný aj predchádzajúci výkon trestu od 01.10.2004, pričom z výkonu tohto trestu bol podmienčne prepustený rozhodnutím Okresného súdu Prešov dňa 18.03.2010. V čase opätovného rozhodovania súdu, po povolení obnovy konania, vo výroku o treste pritom vykonával trest odňatia slobody uložený mu rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T/142/2015 v trvaní 5 rokov a 6 mesiacov a to v období od 19.09.2015 do 19.03.2021 a po vykonaní tohto trestu by mal dňa 19.03.2021 nastúpiť do výkonu ďalšieho trestu a to do 17.07.2021, kedy by mal vykonávať trest uložený mu rozhodnutím Okresného súdu Prešov

sp. zn. OT/96/2005 v trvaní 4 mesiacov. Podľa jeho tvrdení, by neskôr malo byť rozhodované aj o nariadení výkonu zvyšku trestov odňatia slobody, z výkonu ktorých bol predtým podmienene prepustený dňa 18.03.2010. Vyjadril sa tiež, že bol raz disciplinárne odmenený a raz disciplinárne potrestaný. K svojim predchádzajúcim súdnym postihnutiam sa vyjadril, že v minulosti bol odsúdený za krádeže a za násilnú trestnú činnosť, pri ktorej išlo väčšinou o pouličné bitky, ktoré neinicioval a len sa bránil. Bol aj priestupkovo postihnutý, avšak nemal vedomosť, za aké konkrétne priestupky a v súčasnosti sa voči nemu nemajú viesť žiadne ďalšie trestné stíhania. Vo vzťahu k svojim osobným a majetkovým pomerom, z toho hľadiska, či sa na jeho strane nevyskytujú nejaké mimoriadne okolnosti, vrátane jeho zdravotného stavu, uviedol, že býva s otcom v obci F., jeho rodičia sú rozvedení, pričom súrodenci, takisto ako jeho matka, žijú v Českej republike. Pred nástupom do výkonu trestu odňatia slobody, pracoval iba nelegálne, pomáhal pri stavbách domu a takto si mesačne privyrobil okolo 600,00 EUR, či 700,00 EUR. Tento obžalovaný nemá žiadnu vyživovaciu povinnosť, nemá v starostlivosti ani žiadnu inú osobu a podľa svojho tvrdenia trpí dlhodobými zdravotnými problémami so žalúdkom. Uviedol tiež, že v ústave na výkon trestu odňatia slobody sa podroboval ústavnému protialkoholickému liečeniu v trvaní 4 až 5 mesiacov, pričom v nedávnej dobe bolo uvedené ústavné protialkoholické liečenie zmenené na ambulantnú formu liečenia, ktoré v súčasnosti vykonáva. Vyjadril sa bližšie aj k svojmu ospravedlneniu poškodenému V. K., ktorému aj ponúkol naturálnu náhradu ako formu ospravedlnenia. Skonštatoval, že v predmetnej trestnej veci, vedenej na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 1T/115/2005, z uloženého mu trestu odňatia slobody vykonal 46 mesiacov, pričom celkovo z jednotlivých mu uložených trestov odňatia slobody vykonal 5 rokov, 5 mesiacov a 18 dní.

Zo správy Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Prešov, ako aj takéhoto ústavu Banská Bystrica - Kráľová, zo skráteného výpisu klienta, ako aj z príslušných oboznámených rozhodnutí Okresného súdu Prešov, súd zistil, že odsúdený do výkonu predmetného trestu odňatia slobody v trvaní 6 rokov a 4 mesiacov nastúpil dňa 20.02.2007, tento trest mal vykonávať do 20.12.2012, avšak uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 41PP/8/2010, zo dňa 18.03.2010, v spojení s opravným uznesením toho istého súdu sp. zn. 41PP/8/2010, zo dňa 26.04.2010, bol odsúdený podmienene prepustený z výkonu tohto trestu odňatia slobody a zároveň bol podmienene prepustený aj z výkonov trestov odňatia slobody, uložených mu ďalšími rozhodnutiami Okresného súdu Vranov nad Topľou a to konkrétne trestným rozkazom tohto súdu sp. zn. 1T/120/2000, zo dňa 05.06.2000, v spojení s uznesením toho istého súdu sp. zn. 1T/120/2000, zo dňa 28.09.2001, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov; rozsudku toho istého súdu sp. zn. 1T/273/2001, zo dňa 21.11.2001, ktorým mu bol zas uložený trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov, ako aj ďalšieho rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 2T/144/2004, zo dňa 05.01.2005, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov. Vzhľadom na to, že v predmetnej trestnej veci bol odsúdenému ukladaný súhrnný trest odňatia slobody, uznesením tunajšieho súdu, č. k. 1T/115/2005-129, zo dňa 11.09.2007, bol do uvedeného trestu odňatia slobody v trvaní 6 rokov a 4 mesiacov započítaný už odsúdeným vykonaný trest odňatia slobody v trestnej veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 1T/79/2004 a to v dobe od 01.10.2004 do 01.04.2005. Takto, z pôvodne uloženého trestu odňatia slobody v trvaní 6 rokov a 4 mesiacov, tak odsúdený vykonal 3 roky a 26 dní. Uznesením Okresného súdu Prešov, č. k. 41PP/8/2010-55, zo dňa 19.09.2014, však bolo rozhodnuté, že odsúdený sa v skúšobnej dobe tohto podmienene prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody neosvedčil a zvyšok trestov odňatia slobody, ktoré mu boli uložené viacerými rozhodnutiami Okresného súdu Vranov nad Topľou a to konkrétne trestným rozkazom tohto súdu sp. zn. 1T/120/2000, zo dňa 05.06.2000, v spojení s ďalším uznesením toho istého súdu sp. zn. 1T/120/2000, zo dňa 28.09.2001; rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 1T/273/2001, zo dňa 21.11.2001; rozsudkom toho istého súdu sp. zn. 1T/115/2005, zo dňa 14.12.2005, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3To/8/2006, zo dňa 01.06.2006, (teda prejednávaneho rozhodnutia), ako aj rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 2T/144/2004, zo dňa 05.01.2005, v celkovom trvaní 2 rokov, 9 mesiacov a 2 dní vykonal. Uvedené rozhodnutie pritom nadobudlo právoplatnosť dňa 19.09.2014.

Pri rozhodovaní o uložení trestu v súlade s ustanovením § 31 ods. 1 veta prvá Trestného zákona účinného do 31.12.2005 súd prihliadol na stupeň nebezpečnosti trestného činu pre spoločnosť (§ 3 ods. 4 tohto zákona), na možnosť nápravy a pomery páchatela.

Podľa § 35 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 Trestného zákona účinného do 31.12.2005, ak súd odsudzuje páchatela za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestaný; popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie

by bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich. Ak ustanovuje tento zákon na niektorý z takých trestných činov len trest odňatia slobody, nemôže byť úhrnným trestom iný z trestov uvedených v § 27 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1961/140/20050701>> ako trest samostatný.

Ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu a pri obzvlášť nebezpečnom recidivistovi o jednu polovicu; súd uloží páchateľovi trest v hornej polovici takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať pätnásť rokov. Pri ukladaní výnimočného trestu odňatia slobody nad pätnásť do dvadsiatich piatich rokov nesmie horná hranica zvýšenej trestnej sadzby odňatia slobody prevyšovať dvadsaťpäť rokov. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Súd uloží súhrnný trest podľa zásad uvedených v odsekoch 1 a 2, keď odsudzuje páchateľa za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin. Spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchateľovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu musí súd vysloviť trest straty čestných titulov a vyznamenaní, straty vojenskej hodnosti, prepadnutia majetku alebo prepadnutia veci, ak taký trest bol vyslovený už skorším rozsudkom

Podľa nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky uverejneného v zbierke zákonov pod č. 428/2012, sp. zn. PL. ÚS 106/2011, z 28.11.2012, Ústavný súd rozhodol, že v § 41 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov slová v texte za bodkočiarkou "súd uloží páchateľovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody," nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Trestný zákon v znení neskorších predpisov dňom vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov SR stráca účinnosť. Ak Národná rada SR neuvedie toto ustanovenie do súladu s Ústavou SR, stráca po šiestich mesiacoch od vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov platnosť. Ústavný súd SR nálezom zo dňa 03.09.2015, sp. zn. ÚS 46/2015, vyslovil aj právny názor, podľa ktorého sa rovnaké právne účinky vzťahujú aj na tzv. asperačnú zásadu ustanovenú v § 35 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005.

Odsúdený B. B. bol tak v prejednávanej trestnej veci právoplatne uznaný za vinného rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 1T/115/2005-80, zo dňa 14.12.2005, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 3To/8/2006-94, zo dňa 01.06.2006, za skutok právne posúdený ako trestný čin vydierania podľa § 235 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona účinného do 31.12.2005. Pôvodne bol odsúdenému týmto prvostupňovým súdom uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov, avšak uvedený výrok o treste, ako aj výrok o ochrannom opatrení, v rozhodnutí okresného súdu bol zrušený, na poklade odvolania prokurátora, rozsudkom odvolacieho súdu, ktorým bol tomuto odsúdenému v súlade s ustanovením § 35 ods. 3 Trestného zákona účinného do 31.12.2005, ako aj dôvodiac ustanovením § § 35 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 a to v odôvodnení tohto rozsudku, uložený súhrnný trest odňatia slobody, vychádzajúc z upravenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody pri trestnom čine vydierania podľa § 235 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005, ako najprísnejšie trestaného trestného činu, v rozsahu od 6 rokov a 4 mesiacov do 10 rokov a 8 mesiacov; na samej spodnej hranici tejto trestnej sadzby, teda v trvaní 6 rokov a 4 mesiacov. Súd druhého stupňa takto ustálenú výmeru súhrnného trestu odňatia slobody odôvodnil okolnosťami spáchaného skutku a to predovšetkým tým, že odsúdený sa takéhoto výhražného konania voči poškodenému s nožom v ruke dopustil iba počas krátkej doby, pričom neskôr od svojho protiprávneho konania, z dôvodu zásahu iných osôb, upustil. Zároveň druhostupňový súd zrušil aj samotný výrok o ochrannom opatrení a ochranné opatrenie ani neuložil, keďže na jeho ukládanie ani neboli splnené zákonné podmienky.

Po zrušení tohto pôvodného rozsudku vo výroku o treste, po povolení obnovy konania, musel byť tomuto odsúdenému ukladaný trest v rámci už inak upravenej trestnej sadzby tak, že súd vychádzal najprv zo základnej trestnej sadzby trestu odňatia slobody pri trestnom čine vydierania podľa § 235

ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005, ako najprísnejšie trestaného trestného činu, ktorá bola určená v rozpätí od 2 rokov do 8 rokov. V zmysle ustanovenia § 35 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005, v ktorých bola upravená tzv. asperačná zásada, v nadväznosti na ustanovenie § 35 ods. 3 Trestného zákona účinného do 31.12.2005, v ktorom zas bol upravený súhrnný trest, však bolo potrebné hornú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestaného, teda trestného činu vydierania podľa § 235 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005, zvýšiť o jednu tretinu a odsúdenému tak ukladať trest odňatia slobody vo výmere od 2 rokov do 10 rokov a 8 mesiacov. Zároveň však v zmysle vyššie uvedených nálezov Ústavného súdu SR už nebolo nevyhnutné odsúdenému ukladať trest odňatia slobody v hornej polovici takto určenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody. Na rozdiel od v súčasnosti platného Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. účinného od 01.01.2006, sa pri rozhodovaní o treste podľa predtým platného Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005, výslovne nezohľadňovali poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, avšak napriek tomu sa pri určení výmery trestu prihliadalo najmä na poľahčujúce okolnosti upravené v ustanovení § 33 Trestného zákona účinného do 31.12.2005, ako aj na priťažujúce okolnosti upravené zas v ustanovení § 34 Trestného zákona účinného do 31.12.2005. Súd však musel pri opätovnom rozhodovaní o výmere trestu odňatia slobody tomuto odsúdenému prihliadať na tú skutočnosť, že tento páchatel bol v minulosti už opakovane súdne trestaný a to pred samotným spáchaním žalovaného skutku celkovo už 6-krát, pričom s výnimkou posledného jeho odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 2T/144/2004, zo dňa 05.01.2005, kedy bol odsúdený za majetkovú trestnú činnosť, išlo o odsúdenia výslovne za jeho násilnú trestnú činnosť, konkrétne bol pritom postihnutý za trestné činy výtržníctva a ublíženia na zdraví. U odsúdeného tak bolo potrebné zohľadniť ten fakt, že už v čase pôvodného rozhodovania išlo u neho o rovnorodú (druhovú) recidívu, na čo bolo potrebné prihliadať aj pri ďalšom rozhodovaní súdu o výmere trestu odňatia slobody. Odsúdený sa pritom mylne domnieva, že súd pri opätovnom rozhodovaní o treste sa nemôže zaoberať jeho súdnymi postihnutiami nasledujúcimi až po právoplatnosti jeho odsúdenia v predmetnej trestnej veci, keďže v zmysle ustanovenia § 31 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 súd pri ukladaní trestu musel brať do úvahy predovšetkým spoločenskú nebezpečnosť trestného činu, ale aj v zmysle tohto ustanovenia predchádzajúceho Trestného zákona súd mal prihliadať aj na možnosť nápravy páchatela a na jeho pomery. Pri úvahe súdu o konkrétnej výmere trestu odňatia slobody, ktorú bolo potrebné tomuto obžalovanému uložiť, súd nemohol teda prehliadnúť ďalšie súdne postihnutia tohto odsúdeného a teda, že po tomto prejednávanom súdnom odsúdení bol odsúdený B. opakovane právoplatne uznaný za vinného z ďalších trestných činov a to konkrétne rozhodnutím Okresného súdu Bratislava 4 sp. zn. 3T/60/2013, zo dňa 18.06.2013, v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Bratislava sp. zn. 4To/94/2013, zo dňa 19.09.2013 a to za zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona účinného od 01.01.2006 na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov a 6 mesiacov, ktorý trest vykonal dňa 24.04.2015, pričom mu bolo zároveň uložené aj ochranné protialkoholické liečenie. Nasledujúcim rozhodnutím a to trestným rozkazom Okresného súdu Prešov, č. k. 0T/96/2015-63, zo dňa 18.06.2015, právoplatného toho istého dňa, bol zas odsúdený súdne potrestaný za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, na trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní jedného roka, avšak napokon bolo uznesením tohto súdu č. k. 0T/96/2015-119, zo dňa 20.11.2017, rozhodnuté o neosvedčení sa tohto odsúdeného v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia a o premene tohto trestu na nepodmienečný trest odňatia slobody. Odsúdený predmetný trest odňatia slobody má nastúpiť až dňa 19.03.2021, po výkone svojho predchádzajúceho trestu odňatia slobody. Ďalším rozhodnutím, opätovne Okresného súdu Prešov a to konkrétne jeho rozsudkom č. k. 5T/142/2015-471, zo dňa 14.11.2016, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 4To/10/2017-563, zo dňa 11.05.2017, bol zas odsúdený uznaný za vinného z pokračujúceho zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, za ktorý mu bol pôvodne prvostupňovým súdom uložený trest odňatia slobody v trvaní 56 mesiacov, avšak rozhodnutím odvolacieho súdu bol tento trest zmenený a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Uvedený trest odňatia slobody pritom odsúdený vykonáva od 19.09.2015 a koniec jeho výkonu je určený na deň 19.03.2021, po ktorého výkone má nastúpiť do výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu predchádzajúcim rozhodnutím Okresného súdu Prešov sp. zn. 0T/96/2015, zo dňa 18.06.2015. Napriek teda opakovane pôsobiacim trestom, spojených s obmedzením osobnej slobody, sa tento odsúdený naďalej opakovane dopúšťal totožnej trestnej činnosti. Z príslušného Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Prešov je tento odsúdený hodnotený všeobecne s tým, že jeho správanie sa a vystupovanie je primerané a totožne, ako z vyjadrenia samotného odsúdeného pri jeho výsluchu pre

súdom, aj zo správy tohto ústavu vyplýva, že odsúdený bol jedenkrát disciplinárne odmenený a jedenkrát disciplinárne postihnutý.

Zo všetkých vyššie uvedených odsúdení tohto páchatel'a tak jednoznačne vyplýva, že napriek tomu, že z výkonu predmetného, ako aj z výkonu iných trestov odňatia slobody bol podmienene prepustený dňa 18.03.2010 a z pôvodne uloženého trestu odňatia slobody v trvaní 6 rokov a 4 mesiacov vykonal 3 roky a 26 dní, sa tento odsúdený dopustil a to niekoľkokrát, dokonca rovnako závažnej, ak nie závažnejšej protiprávnej činnosti, za ktorú bol aj opakovane odsúdený. Vzhľadom na nasledujúce odsúdenia obžalovaného B. tak súd dospel k záveru, že takto vykonaný skrátený trest odňatia slobody nebol postačujúci a teda, že prognóza nápravy u tohto odsúdeného nie je priaznivá. Súd sa zároveň spravoval tou úvahou, že odsúdený napriek tomu, že mu teda bola v predmetnej, ale aj v iných trestných veciach, poskytnutá možnosť preukázať, že takéto násilné protiprávne konanie, napriek jeho predchádzajúcim odsúdeniam za obdobné konania, nie je bežnou súčasťou jeho života, tento sa aj počas plynutia skúšobnej doby podmienene prepustenia v tejto trestnej veci, či aj po jej uplynutí, opakovane dopúšťal rôznorodej a to aj obdobnej násilnej, dokonca rovnako závažnej trestnej činnosti. Z tohto dôvodu dospel súd k presvedčeniu, že v osobe odsúdeného ide o kriminálne narušeného páchatel'a, u ktorého je vysoko pravdepodobné opätovné páchanie obdobnej trestnej činnosti a teda, nielen z hľadiska individuálnej, ale predovšetkým z hľadiska generálnej prevencie za dostatočný a postačujúci nemožno považovať trest odňatia slobody na samej spodnej hranici základnej trestnej sadzby trestu odňatia slobody posudzovaného trestného činu, tak, ako to požadoval samotný odsúdený. Súd pri svojich úvahách o výmere trestu skúmal aj osobné pomery tohto odsúdeného, v ktorých však súd nezhliadol žiadne mimoriadne okolnosti, na ktoré by bolo potrebné prihliadať pri rozhodovaní súdu o konkrétnom trvaní trestu odňatia slobody ukladaného tomuto odsúdenému a tieto nie sú výrazne odlišné od iných páchatel'ov predmetnej trestnej činnosti. V súvislosti s rodinnými a osobnými pomermi odsúdeného súd poukazuje tiež na to, že tento odsúdený nemá ani žiadnu vyživovaciu povinnosť, pričom nemá v starostlivosti ani inú osobu a pokiaľ ide o jeho zdravotný stav, tento trpí, podľa svojho udania, bližšie neurčenými zdravotnými problémami so žalúdkom.

Zohľadniac tak všetky tieto skutočnosti, tak súd dospel k záveru, že na odsúdeného by bolo potrebné pôsobiť trestom odňatia slobody v hornej polovici trestnej sadzby. Súd však pochopiteľne prihliadal aj na ďalšie súdne postihnutia tohto odsúdeného nepodmieneným trestom odňatia slobody, ktoré tento odsúdený ešte nevykonal a s ich výkonom má začať až neskôr, na druhej strane však súd naďalej zotrval na názore, s ohľadom už aj na ním doteraz vykonaný trest odňatia slobody v predmetnej trestnej veci, že z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie, je adekvátny a postačujúci súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 rokov a 3 mesiacov, teda ešte v prvej polovici základnej trestnej sadzby trestu odňatia slobody žalovaného trestného činu. Už len na okraj súd pritom poznamenáva, že za predmetný čin by v žiadnom prípade nebolo možné tomuto odsúdenému ukladať trest odňatia slobody na samej spodnej hranici trestu odňatia slobody, teda v trvaní 2 rokov, ako sa domnieval samotný odsúdený, ktorý by bolo možné ukladať len prvotrestanému páchatel'ovi.

Totožne, ako v pôvodnom prípade pri rozhodovaní o treste, keďže odsúdený sa žalovaného skutku zo dňa 24.04.2004 dopustil predtým, ako bolo vyhlásené rozhodnutie tunajšieho súdu sp. zn. 1T/79/2004, zo dňa 06.05.2004, súd zároveň zrušil výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 1T/79/2004, zo dňa 06.05.2004.

Pri posudzovaní primeranosti ukladaného trestu páchatel'ovi nemožno opomenúť ustanovenie § 405 písm. b) Trestného poriadku, podľa ktorého nesmie byť novým rozsudkom uložený trest prísnejší, než aký mu bol uložený v pôvodnom rozsudku.

Pre výkon trestu súd tohto odsúdeného, ktorý bol v období posledných desiatich rokov pred spáchaním stíhaného skutku už vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin a zároveň musel súd zohľadniť aj to, že vo výroku o treste rozhodoval ešte podľa Trestného zákona účinného do 31.12.2005, zaradil do II. nápravno-výchovnej skupiny podľa § 39a ods. 2 písm. b) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde vo Vranove nad Topľou. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného, že je vinný, alebo že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny, alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.